

dizelerde depremler

AĞIT

Teller iletmez haber, direkler devrileli
Kara haberdir göklerde kuşlar görüleli.
Anam, bacım yok içinde, neremdir yareli?

Adapazar! Erzincan oldun, türkülerdesin,
Bir bahar akşamında ölü, yüreklerde yasin,
Şahan mı vurdı kolun, yaralı turna misin?

Doyulmaz dünyada; insanın gilesi ölüm.
Ne çare, geldi türküler yakıları ölüm
Ah! Böyle mi kahredilir? Yıkılısı ölüm.

Bu muydu çığın, mahşer mi kurmuşlar yerine?
Yine mi "çağırgan kurtlar ve kuşlar" yerine!
Karalar giymigiz kutlu kumaglar yerine.

Gurbette yarvardı, mendili iglenilmemiş,
Tarlalar hazandır, tüfünne bağlanılmamış.
Bir mendil ver n'olur, çevresi yağlanılmamış.

Ağlarmı; bu yürek sevdaya uyan değil,
Türküm var: Harput, Diyarbakır mayası değil.
Garibim: İçimde Eşen'in havası değil.

Bir yaprak sarmadım yarana yaran gözerim.
Bir misra qülmədim, dəstə ağıt dizerim,
Üçruna destan yazılışı, Adapazarım.

Enver Gökçe, Varlık Dergisi, Ekim'99'dan

Karardı dağların buluta doldu
ovalar yayilar mezarın oldu
söyle göşündeki canlar nicoldu
Erzincan Erzincan canım Erzincan

Erzincan yüreğim yandı dağladı
sel oldu gözümün yanlığı dağladı
ben değil cihan sana ağıladı
ağıladı Erzincan güzel Ercincan...
Anonim, Tavır Dergisi, Ekim'99'dan

Kara Haber

Erzincan'da bir kuş var
kanadında gümüş yok
gitti yarılm gelmedi
gayırlı bunda bir iş yok
oy dağlar dağlar dağlar...
aldi ellerine kanlı başını
karın ortasında Erzincan ağlar...
o ağlamasın da kimler ağlasın...
kar yağar lapa lapa
tipidir gelir geçer...

yan yana sırtüstü yatan ölüler
akşam olur tandırıramaz
ateşini yandırıramaz...
günaşarır şafak söker
kimsecikler gitmez suya.
ezilmiş başlarıyla ölüler
vardırlar uyanılmaz uykuya.
ses edip geçeye beyaz taşından
kuşanın saati çaldı ikinci.
Ne çabuk lahzada bitti yaşamak
Kimisi altı aylık
kiminin sakalı ak
kimi on üç on dört yaşında
kimi yola gidecek,
kimi mektup bekler
yanyana sırtüstü yatan ölüler
yayık ta yağı vardi dövülemedi,
ak peynir torbaya koyulamadı,
hasret gitti ölüler
dünyaşa doyulamadı...
uyanıp kaçamadılar
kuş olup uçamadılar
açıldı kuyular kimse inemez
Erzincan beygiri rah vardır amma
ölüler ata binemez
yanyana sırtüstü yatan ölüler

Hazım Hikmet, 1939 Erzincan Depremi, Tavir Dergisi, Ekim'99

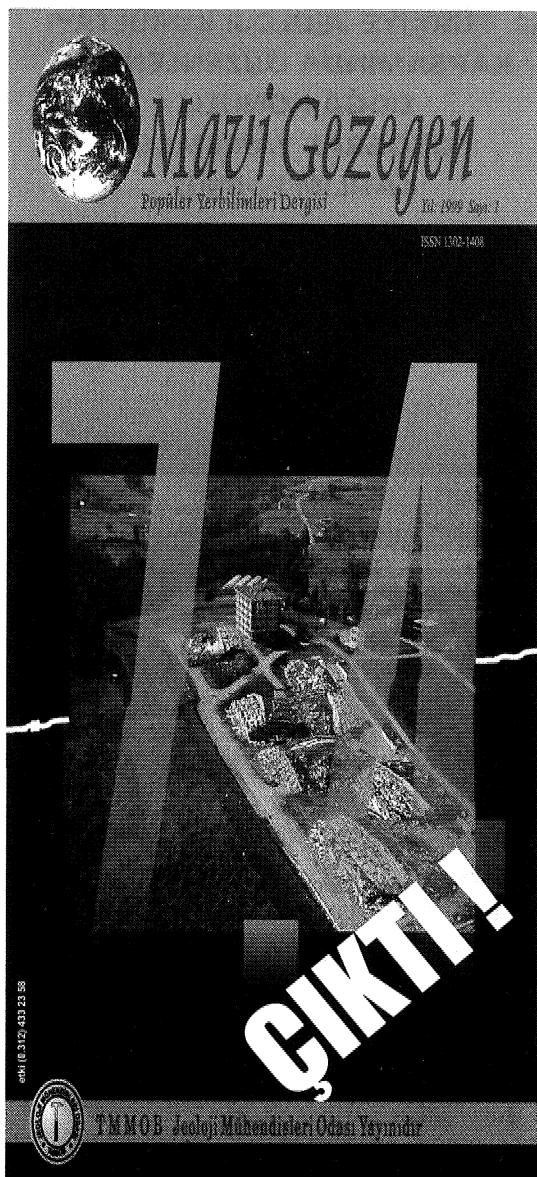
devlet emretti: bugün ölmek yasak
bugün kimse ölmeyecek çünkü devlet
büyükür, durdurur isterse ölümü
hem bekle sen çocuğum sakin ölmeye
devlet baban donunu toplayıp
seni kurtarmaya gelecek
devlet baban geciktii, hem gecikebilir
ama sen ölmeden bekleyeceksin
yüzylinder boyu nasıl bekledinse

taş ekmek olup seni doyurabilir
gözyası su olup can verebilir damarlarına
böcek bırakır kemirmeyi bekler
çünkü o devletten daha merhametlidir

devlet emretti: bugün ölmek yasak
ne İzmit, ne Yalova, ne Gölcük, ne Sakarya
dünya kuş olmuş uçup gelirken yardıma
devlet bir türlü çıkamıyor Ankara'dan yola

Foto: Emrullah Özel, Düzce

Gönderen:

.....
.....
.....

TMMOB
JEOLOJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

PK 464

06444 Yenisehir-ANKARA

JEO
2000

53.

**TÜRKİYE JEOLOJİ
KURULTAYI
FOTOĞRAF YARIŞMASI
“DOĞA”**

SEÇİCİ KURUL

Tansu GÜRPINAR
Fotoğraf Sanatçısı
Necmettin KÜLAHÇI
Fotoğraf Sanatçısı
Hamdi MENGİ
Fotoğraf Sanatçısı
Tuğrul ÇAKAR
Fotoğraf Sanatçısı
Süha ARAY
Fotoğraf Sanatçısı

YARIŞMA TAKVİMİ

Son Katılım Tarihi : 01 Şubat 2000
Değerlendirme Tarihi : 10 Şubat 2000
Sonuçların Açıklanması : 15 Şubat 2000

**Yarışma Türkiye Fotoğraf Dernekleri Birliği'nce
Desteklenmektedir**
1999/26